

FUTBOL YAZILARI

AHMET TALİMCİLER

BAĞLAM

Bağlam Yayınları 434
İnceleme Araştırma 294
ISBN 978-605-9911-28-3

Ahmet Talimciler
Futbol Yazıları

© Bağlam Yayıncılık
© Ahmet Talimciler

Birinci Basım: Şubat 2017
Kitap Tasarımı: Canan Suner
Kapak Fotoğrafi: Mehmet Ali Kalacı
Baskı: Avcı Ofset
Davutpaşa Cad. İpek İş Merkezi No: 6/13
Davutpaşa - Topkapı/İstanbul

Yayınevi Sertifika Numarası: 11081
Matbaa Sertifika Numarası: 12001

BAĞLAM YAYINCILIK Hobyar Mah. Narlıbahçe Sok. No: 9/3 Cağaloğlu/İstanbul

Tel: (0212) 513 59 68 / 244 41 60 Tel-Faks: (0212) 243 17 27

Web: www.baglam.com e-mail: baglam@baglam.com

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	7
Siyasetin Göbeğine Yerleştirilen Futbol	11
Eski/Yeni Türkiye Manzaraları.....	14
Şerefine Oyna, Hakkınla Kazan.....	18
Sporu/Futbolu Nasıl Görüyoruz?	22
Sporunda Şiddeti Önleme ve Tahkim Çalıştayı	26
Bizde Neden Ol(a)maz.....	30
Şampiyonluk Gözden Kaçtırmamalı!	34
Tuhaf İşler.....	37
Tükürüğünde Boğulmak	40
Adım Hıdır Gücüm Budur	44
Meğer Tamamen Duygusalımış	48
İçimizdeki İrlandalılar.....	52
3 Temmuz'da Ne Olmuştu?	56
Hiçbir Şey Değişmedi!.....	60
Hikayesi Çok, Futbolu Az Turnuva	64
Boğulmalar Kanıksanamaz!	68
Kaş Yapalım Derken.....	70
Tarafı Olarak Zarar Vermeyi Sürdürenler	74
Spor Denilince Futbol; Olimpiyat ise Güreş ve Halter'den İbaret.....	77
Olimpiyatlardan Kalanlar.....	81
Ayağa Kalkmayan Fetöcü Olsun.....	85

Basın Toplantısında Eleştiriyi Yapmaya Korkan Gazeteciler	87
Sportdaki Gelişmeleri İyi Okumak Gerek	91
Futbol Kabareleri	95
Tanı Bunları!.....	101
Seviye Düşükçe Kirlenme Çoğalıyor	104
Hayatı Ertelemeye Başladık.....	107
Seviye Düşükçe Çirkinleşiyoruz	110
Bugün Aslında Düdü.....	113
Acı ve Sevincini Bile Birlikte Yaşayamayan Ülke.....	117
“Keşke Amedspor’un Uçağı Düşseydi!”	121
Sorunlu Futbolcu Transfer Edilmeyecekmiş!!!	125
Futbolunuzun Çapı Futbol Medyanızın Ufkuyla Sınırlıdır.....	129
Şaşırma Gerek Yok!	133

ÖNSÖZ

“Sosyolojik bütünü bir parçası olarak spor, toplumsal yaşamın vazgeçilmez alanlarından bir tanesidir. Sosyal bir olgu olduğu için toplumsal yapı bütünlüğünde anlam kazanmakta ve toplumların uzun yıllar boyunca geçirmiş oldukları toplumsal değişimlerden etkilenmektedir. Spor kurumu aracılığıyla içinde yaşadığımız toplumsal yapının minik bir minyatürünü inceleme olanağına sahip oluruz. Toplumsal bir kurum olarak sporu incelediğimizde spor birimleri ile diğer kurumlar arasındaki bağlantıları, insanların günlük bireysel aktivitelerinden grupsal ve toplumsal aktivitelerine dek bir dizi değişimi gözlemleyebiliriz”. Sosyoloji ile sporu/futbolu bir arada incelememin üzerinden yirmi yıldan fazla bir zaman geçti ve yukarıda yer alan satırları hem öğrencilerime hem de okurlarıma sık sık hatırlatıyorum. Akademinin köşeli ve korunaklı ortamının dışında yazma girişiminin etkili olduğu kadar verimkâr olduğunu da düşünenlerdenim. Daha önceleri çeşitli gazete sayfalarında sürdürmüş olduğum yazma deneyimimi 21 Mart 2016 tarihinden itibaren T24’e taşıdım, böylece yazılarımın bugüne kadar olduğundan çok daha fazla kişiye ulaşabilmesi ve paylaşılabilmesi şansını yakalamış oldum. Kendisinden çok şey öğrendiğim ve spora bakış açımı değiştirmemde büyük etkisi olan rahmetli gazeteci ağabeyim Cem Can, ülkedeki futbola/spora dair sürekli olarak kısa kısa yazıp bir kenara atmamı söylerdi. Bu kitap bir açıdan onun bana öğütlediği bir noktanın hayata geçirilmesine de vesile olacağı için çok mutluyum.

Spora/futbola ilişkin yazıların toplandığı bu kitabın içerisinde; Futbol-Siyaset ilişkisinden, taraftarların konumlarına, yöneticilerin açıklamalarından, prim tartışmalarına kadar pek çok konu yer alıyor. Olimpiyatların ülke içerisinde nasıl yansdığı ile 15 Temmuz sonrası ülke gündemine oturan FETÖ’nün spordaki uzantıları

da yazılar içerisinde konu ediniliyor. Ayrıca Yüksek Lisans tez çalışmamdan bu yana izlemeyi sürdürdüğüm futbol medyasının söyleminin gazetelerdeki yansımaları ile televizyonlardaki futbol kabaresi olarak adlandırdığım programlarla ilgili yazılar da yer alıyor. Bu yazıların dışında şike süreci, şiddet ve tahkim çalıştay, boğulma vakaları, sorunlu futbolcu transferi gibi başlıklı yazılar da kitap içerisinde okuyucuların ilgisine sunuluyor.

Bu kitabı çocukluğum ve gençliğimin şekillenmesinde etkili olan beni etkileyen, maalesef bugün büyük çoğunluğu aramızda olmayan güzel insanlara adıyorum. Aramızdan ayrılmalarına rağmen daima kalbimin ve beynimin bir köşesinde yaşamayı sürdüreceğiz olan; Nermin ve Mehmet Talimciler, Kadriye ve Salih Kaptan, Naciye-Ziya Şanlısoy, Kazım Doğan, Kadri Akman, Erdoğan Barlas, Cem Can, Süleyman Alasya, Sabiha Şahin, Canavar Mustafa (Canıvar), Meliha Kansu, Postacı Mustafa (Özyurtlu), Osman Gödek, Metin Kansu, Bilal Alemdar, İbrahim Çamlı.

Annemin yokluğunu bana hiç aratmayan, her zaman destek olan ve hakkını asla ödeyemeyeceğim sevgili kayınvalidem Remziye Esmer, insanların akraba olmadan da birbirlerine sevgi ve destek gösterebileceğini gösteren sevgili Halil Metinsoy, ailenin ne kadar önemli olduğunu bana her daim hissettiren sevgili baldızlarım; Handan Esmer önce arkadaşım sonra ablam olarak bana çok destek oldu ve biricik kızı Yağmur Bilgiç'in yeri bende her zaman ayrı olmuştur. Ebru Esmer, ailenin en ilginç kişisi olarak derslerime bile konu oldu, kızı Zeynep Özdamar'la birlikte hep bizimleydi. Küçük kız kardeşim gibi gördüğüm ve kişisel gelişimle beni hep şaşırtan Perihan Esmer, sizlerle hep bir fazla oldum. Hep yanı başımda durdukları için sevgili Güliz ve Şevket Ağaner'e de minnettım. Futbol yolculuğuna birlikte başladığımız ve hâlâ bir arada olduğumuz sevgili yol arkadaşlarım; Hakan Canıvar, Okan Çamlı, Ertem Mete ile Şadi Gödek ve Galip Akçe. Evlerinin daracık bahçesinde minyatür kale futbol oynamayı bana öğreten ve her zaman futbola, hayata dair adımlarda yol gösteren halamın sevgili oğulları, benim biricik ağabeylerim olan Kemal-

Sait-Suat-Sami ve Melih Kaptan. Öğrencilik yıllarımda hem çalışıp hem okumamda destek olan 06 Pastanesi ile Oregano Pizza döner salonundaki dostlarıma özellikle de Erkut Alemdar'a. Arka Plan yazılarını eksiksiz olarak gönderdiğim ve yorumlarını benden eksik etmeyen çok değerli hocalarım; Dilek Direnç, Cüneyt Kanat, Ercan Tatlıdil, Nefise Bulgu, Canan Koca, İlknur Hacısotaoğlu ve İlker Özdemir. Uzun uzun futbol/spor dünyasında olup bitenleri konuştuğumuz sevgili dostum Hakan Can'a verdiği paslar kadar kardeşliği için de ne dersem diyeyim yet(e)mez. Yazılar konusunda beni hep teşvik eden sevgili öğrencim ve dostum Fatih Vural. Futbol konusunda her daim beni dinleyip farklı açılardan bakmama yol açan sevgili hocam Ahmet Arslan'a müteşekkirim. Doktora tez danışmanım kıymetli hocam Ülgen Oskay ile beni bölümde tutan sevgili hocam Önal Sayın, emekleriniz için teşekkürler. Yazılarımın daha geniş kitleler ile futbolekonomi.com sitesi aracılığıyla buluşmasını sağlayan sevgili dostum Tuğrul Akşar da gönül borcum olanlardandır. Bazen tesadüfler sayesinde hiç ummayacağınız dostluklar geliştirirsiniz *Milliyet* gazetesinin sosyal bilimler alanında ödül gecesinde tanıştığım sevgili meslektaşım Elif Yılmaz sayesinde Bağlam yayınları ile yollarımız keşişti ve o gün bugündür de irtibatımız hiç kopmadı, desteklerinden ötürü ne söylesem azdır. Rahmetli babamdan Metin Oktay öyküleri dinleyerek büyüdüm, Taçsız Kral'a her zaman hayran oldum. Yıllar sonra Türk futbol tarihinin en beyefendi futbolcularından birisi olan Karşıyaka Spor Kulübünün efsanevi isimlerinden Lemi Yerli ile tanıştım. O kuşağın neden farklı olduğunu yaptığımız sohbetlerde bana her defasında yeniden hissettirdi. Bizler bugün futbolu konuşabiliyorsak o güzel insanların bunda çok büyük katkısı olmuştur, Metin Oktay ve Lemi Yerli'nin şahsında hepsinin önünde saygıyla eğiliyorum. Hayatımdaki en güzel kararımı vermemi sağlayan sevgili eşim Nalan'a, kendisi aynı zamanda bu yazıların ilk okuyucusudur, iyi ki varsın ve iyi ki de benimle birliktesin. Dünyaya geldiği andan itibaren hayata bakışımı değiştiren sevgili oğlum Burhan; beni sürekli olarak bilgisayar başında

göre göre kendisi de yazmaya başladı. Bütün bu yazılar bir babadan oğluna sevgiden sonra bırakabilecek en kıymetli hazinelerdir. Sevgili oğlum sen bunların hepsine fazlasıyla layıksın. Bu kitap yukarıda andığım tüm isimlere ithaf edilmiştir, sizlerden öğrendiklerim ve yaşattıklarınız için hepinize müteşekkirim.

Ahmet Talimciler
Karşıyaka
27 Ocak 2017

SİYASETİN GÖBEĞİNE YERLEŞTİRİLEN FUTBOL

Ülkemizdeki spor-siyaset ilişkisinin her geçen yıl biraz daha fazla perçinlendiğine ve siyasetin etki alanını genişlettiği bir yapının hakimiyetine geçtiğine tanıklık ediyoruz. Ülke içerisinde geçerli olan inşaat furyasından fazlasıyla nasibini alan ve spor tesisleri ile yenilenen bir sürecin içerisinde geçiyoruz. Stadyumlar şehrin dışına doğru çıkartılıyor, arena adını alıyor ve boşalan bu araziler hızla yeni döneme adapte ediliyorlar, bu açıdan son örnek İstanbul'un elli yıllık Gaziosmanpaşa stadyumudur. Bulunduğu bölgede insanların nefes alabildikleri tek mekân için çanların çalmaya başladığını ve yıkılması planlanan stadyum yerine alışveriş merkezi yapılacağı söyleniyordu. Kentlerin yeniden dizayn edilmesi konusunda açılan yoldan ilerleyen gerek merkezi gerekse de yerel yönetimlerin, daha sağlıklı ve yaşanabilir bir çevre yaratmak yerine rantı ön plana çıkarmaları dikkate değer bir anlayış olsa gerektir. Gelişmiş dünyada sıkça rastlanan insanların kısa bir süre içerisinde nefes alabilecekleri mekânlara erişimleri ve boş zamanlarını geçirebilme olanakları nedense bizde göz ardı ediliyor. Sporu tesise ve binaya indirgediğinizde istediğiniz kadar para harcayın sonuç alabilme olanağımızın daima çok kısıtlı ve saman alevi boyutunda kalacaktır. Spor, içinde yapıldığı toplumdaki bağımsız, yekpare bir bütünlük alanı değildir. Toplumsal yaşam içerisinde yaşanan dönüşümler, çarpıklıklar spor alanına da yansımaktadır. İçinden geçilen ekonomik krizlerden, siyasal ideolojilerdeki farklılaşmalara kadar her türlü olay, spor örgütlenmesini ve spor algılamasını doğrudan etkilemektedir.

Türkiye'de son dönemde futbol alanında yaşanan gelişmeleri bu doğrultuda okumaya çalıştığımızda futbolun nasıl her geçen gün biraz daha siyasetin emrine doğru girdiğini daha iyi görebili-

liziz. Kulüpler birliği vakfının önümüzdeki yıl yenilenecek olan naklen yayın ihalesi öncesinde İngiltere'deki yapılanmaya benzer bir modeli hayata geçirmek üzere, cumhurbaşkanıyla görüşmesi ve kendi pozisyonunu ortaya koyması bu açıdan dikkat çekicidir. Türkiye'deki her türlü futbol faaliyetini yürütmek, düzenlemek ve denetlemek, futbol federasyonunun görevlerinin sıralandığı kanunun üçüncü maddesinin a bendini oluşturmaktadır. Adı üzerinde bir birlik olarak oluşturulan Kulüpler Birliğinin görev ve sorumluluklarını aşmak suretiyle ülke içerisindeki futbol pastasından daha fazla pay alma girişimlerine odaklanması hususunda futbol federasyonu yetkililerinin herhangi bir açıklama yapamamaları manidardır. Bir diğer ilgi çekici nokta bu konudaki taleplerini federasyon, bakanlık ya da başbakanlığa değil doğrudan doğruya cumhurbaşkanına iletmeleri ve bu sırada yanlarında federasyon yetkililerinin bulunmuyor olmasıdır. Bu konuda bir tuhaf durum ise siyasal alanda olduğu gibi spor alanında da medyanın bazı konuları nedense hiç görmemesidir. Futbol federasyonunun yıllık 140 milyon liralık gelirinin bu uygulama hayata geçerse söz konusu Süper Lig A.Ş.'ye bırakılacağı ve bu paranın nasıl denetleneceği meselesi hiç ama hiç ilgi çekmemektedir. Söz konusu toplantıda kulüplerden teröre karşı ortak tavır takınmaları istenmiş ve kulüpler birliği yetkilileri topyekun terörün karşısında olduklarını açıklamışlardır. Ülke futbolunun izlenme oranlarının Bundesliga'daki Bayern Münich ya da Borussia Dortmund takımları kadar taraftarı tribünlere çekemediği bir ortamda naklen yayın gelirlerini artırmak olası değildir. Bu konudaki tek yol naklen yayın konusunda devreye devletin girmesi ve rakamların yukarı doğru çıkartılmasına destek vermesidir. Doğrudan devlet destekli olan organizasyonlar üzerinden yükselen ve kulüplerin para geldiği sürece mesele yok mantığı ile olaylara yaklaştığı bir futbol iklimine sahibiz. Kulüpler birliği örneği yaratılan rantın ne kadar ilgi çekici olduğunu ve buradan pay kapma uğraşısı içinde bulunan kulüpleri ortaya koyuyor. Ancak işin denetim ve bu paraların

nasıl harcanacağı meselesi ise açık bir biçimde belirtilmiyor. İngiltere örneğinde anonim şirket olarak yönetilen kulüpler ve bu kulüplerin denetim mekanizmaları net bir biçimde tanımlanmıştır. Ülkemizde ise kulüplerimizin hem anonim şirket hem de dernekler statüsü üzerinden işlerine geldiği gibi yönetme mantalitesini sürdürmek istediklerini biliyoruz. Çünkü böylesi bir ikilik işlerine geliyor ve durumu idare edebiliyorlar. Ülkede futbolun yaygınlaştırılması, geniş bir tabana yayılması ve alt yapıların daha işlevsel hale getirilebilmesi gibi konularda söz konusu yapılanmanın herhangi bir fikri bulunmuyor. İşin sadece duygusal olan maddi boyutlara indirgenmesi asıl amacın ne kadar net olduğunu ortaya koymakla birlikte olmayan kamuoyunun üç maymunu oynaması şaşırtıcı olmasa gerektir. Kulüpler birliğinin içerisinde olan isimlerin yanına ülke futbolunun önde gelen diğer isimlerini eklediğinizde ve siyasetçilerle bir araya getirdiğinizde fotoğraf tamamlanıyor. Siyasetin göbeğinde büyütülen yeni futbol kültürümüz önümüzdeki dönemlerde futbolun nasıl bir işlevi yerine getireceği konusunda şimdiden yolumuzu aydınlatıyor: yeter ki işaretleri iyi okuyun!

5 Nisan 2016

ESKİ/YENİ TÜRKİYE MANZARALARI

Pazar ve Pazartesi günü ülkemizde ilk kez aynı stadyumun iki farklı şekilde açıldığına şahit olduk: ilki devlete ikincisi ise taraftarlara yönelikti. Vodafone Arena olarak adlandırılan eski adıyla İnönü Stadyumu önce protokolü ağırladı, ardından da asıl olması gerekenleri. Önce işin yeni Türkiye boyutuna bakalım; şampiyonluğa giden Beşiktaş takımının teknik direktörü ve oyuncularının bile boyunlarında davetli yazılarının olduğu bir açılış töreni gerçekleştirildi. Özellikle kulüp başkanı Fikret Orman'ın uzattıkça uzattığı ve her cümlesinde Cumhurbaşkanına övgüler düzdüğü konuşması dikkat çekiciydi. Gençlik ve spor bakanı Akif Çağatay Kılıç, açılış üzerinden kendi iktidarlarının Türkiye'yi nasıl değiştirdiğini ve bu değişimin 'Zat-1 Devletlerinin' emir ve yol göstermeleri doğrultusunda gerçekleştiğine vurgu yaptı. Anahtar kelime hiç kuşkusuz 'Zat-1 Devletleri' idi, başkanlık tartışmalarının yaşandığı günlerde ülkemizde spor alanı da dahil olmak üzere yapılan bütün işlerin ardında sayın Cumhurbaşkanının bulunduğu işaret ediliyordu. Futbol medyası içerisinde bulunan yorumcuların büyük bir kısmının da aynı doğrultuda sözler sarf ettiklerini de gayet iyi biliyoruz. Aynı gece Maraton programının her şeyi olan Şansal Büyüka bu konuda son noktayı kendi meşrebince koymuş oldu: 'Galatasaray'ın Aslantepe'de yapılan stadyumu da sayın Cumhurbaşkanımız olmasaydı gerçekleşmezdi. Rahmetli Özhan Canaydın'ın stadyumun yapım aşamasında defalarca Ankara'ya gidip geldiğini biliyorum'. Protokolün açılış töreninde belki de spora dair konuşan ve bu doğrultuda görüş belirten tek kişi sayın başbakan Ahmet Davutoğlu'ydu. Programın asıl sahibi ve stadyumun geçmişini gayet iyi bilen sayın cumhurbaşkanı ise bu tesisin yapımının gerçekleştirilebilmesi için iktidarlarının 50 trilyonluk bir destek verdiklerini belirtti.

Verilen bu mali destek kadar stadyumun yeniden inşa edildiği yerin geçmişte yoğun sit tartışmalarına konu olan bir bölge olmuş olması ve eski kültür bakanı Ertuğrul Günay'ın o dönemde stadyumun yeniden yapılması ile ilgili çekinceleri olduğunu hatırladığımızda, kulüp başkanı Fikret Orman'ın konuşmalarındaki yoğun övgüler daha fazla anlam kazanmaktadır. Stadyumun 350 milyonluk bir maliyete mal olduğu açıklanmıştı, bu paranın yedide biri devlet tarafından verildiyse vatandaşların şu sorusu anlam kazanacaktır: Devletin görevi profesyonel kulüplere stadyumlar yapılması konusunda yardımda bulunmak mıdır? İkinci olarak bu stadyum kimin malıdır? Üçüncüsü bu stadyumdaki isim hakkına sahip olan firmanın söz konusu süreçte vermiş olduğu miktar ne kadardır? Ve bu miktar tarihsel bir geçmişe sahip mekânın adının değiştirilmesi için yeterli midir? Futbol medyasının soru sorma geleneğinden bir hayli uzaklaştığı ve sadece olan biteni normalleştirmekle yetindiği bir dönemde Vodafone Arena için yapılacak olan bütün tespitler tarihe not düşmekten ibaret kalacaktır. Yine de tarihin bugünden başlayarak geriye doğru yazılan bir alan olduğu gerçeğini göz önünde bulundurduğumuzda birilerinin bu işlevi yerine getirmesi gerekmektedir. Dikkatli bir göz son bir aydan bu yana önce Beşiktaş kulübü başkanının yapmış olduğu 'biz Sarayın takımımız' açıklamasıyla başlayan ve varolan iktidara övgüler düzerek devam eden konuşmalarıyla süren haberler üzerinden farklı bir pazarlama stratejisinin hayata geçirildiğini anlayacaktır. Medyanın stadyum açılışına yönelik yoğun ilgisi hatta beklenmedik orandaki canlı yayınlarla süreci aktarma telaşını eklediğimizde futbol-siyaset-ekonomi üçgeni içerisinde büyütülen yeni Türkiye'nin akıllı stadyumu ve bu stadyum için ilk kez uygulamaya sokulan protokol açılışının arka planını kavramış oluruz. Stadyumlar tıpkı kentler gibi içinde yaşanan mekânlar olarak belleğimizin önemli parçalarıdır. Orada sadece takımların birbirleriyle olan karşılaşmaları ya da atılan goller, kazanılan/kaçırılan şampiyonluklar yaşanmaz. Hayatımızın birer parçası olarak ömür boyu unutamayacağımız anılarımız, geçmişimiz yazılır. Yeniden

yapıldığı söylenen ve dönemin ruhuna uygun olarak Arena olarak adlandırılan akıllı olduğu da söylenen bu mekânlar artık eski dönemin takım hafızasının gerçekleştiği yerler değildir. İstedığınız kadar aynı yerde daha iyi şekilde inşa ettik ifadelerini kullanın, yapılan yeni bina içine gelen kişiler aynı olsa bile aynı yer değildir ve olmayacaktır. Artık buranın yeni adı Vodafone Arena ya da ilerde parayı bastıracak yeni sponsorlarla birlikte yeniden değişecek bir arena olacaktır, ancak bir daha hiçbir zaman İnönü stadyumu olmayacaktır.

Pazartesi akşamı halkın katılımıyla gerçekleştirilecek olan açılış ise eski Türkiye manzaralarının bir kez daha gözümüzün içine sokulduğu alışıldık görüntülerdi. Lafı hiç uzatmadan daha önce yapmış olduğum tespitimi yenileyeyim: Gezi parkı sonrası Türkiye’de devlet açısından bazı taraftar grupları rejimin bekasını tehdit olarak algılanmakta ve onlara yaklaşım daha farklı bir görünüm arz etmektedir. Gezi hareketinin ön planında yer alan Çarşı grubunun, darbe davasından yargılandığını unutmayalım. Hükümetin şike sürecinde en çok konuşan milletvekili Şamil Tayyar’ın Çarşı grubunu darbencilik ve PKK sempatanlığıyla suçlaması bu açıdan dikkat çekicidir. Maç öncesi Beşiktaş çarşından stadyuma doğru yürüyen kadın ve çocukların da aralarında bulunduğu taraftarlara yönelik yoğun biber gazı ve plastik mermi kullanımı tezimi kuvvetlendirmektedir. Tribünlerdeki bazı taraftarların ‘sık bakalım’ şarkısını söylemeleri bu açıdan anlamlıdır ve taraftarlar açısından bir gün önce yapılan açılışın yanı sıra başkanlarının yapmış olduğu konuşma çok da olumlu karşılanmamıştır.

Eski/Yeni Türkiye tartışmaları içerisinde sporun özellikle de futbolun nasıl ideolojik bir alan olarak kullanıldığını stadyum açılış sırasında fazlasıyla gördük. Ancak bir başka örnek üzerinde daha durmak istiyorum. Ülkemizde yapılan yeni stadyumlar sonrasında Atatürk isimlerinin yerini kent isimlerinin almasına itirazda bulunan Karşıyaka Belediyesi Karşıyaka Arena olarak geçen spor salonunun adını meclis kararı ile Mustafa Kemal Atatürk Spor Salonu olarak değiştirildi. Bu değişiklik sonrasında İzmirli

ve Karşıyakalı arkadaşlarım iyi ki burada yaşıyorum mesajlarını paylaştılar. İzmir'in Karşıyaka ve Güzelyalı ilçesinde yapılacak olan iki stadyuma karşı çıkan belediyelerin partisi acaba İstanbul'un en işlek yerinde yer alan Vodafone Arena için hayır oyu kullanmışlar mıydı? Tamamen ideolojik duygulara hitap etmek üzerinden gitmek suretiyle oy devşirme mantığını nasıl da yeniden isimleri kullanarak devreye sokmuşlardı? İsim değiştiren belediyenin spor salonunu kulübe devretmediğini ve bir başka belediye geldiğinde söz konusu isim değişikliğinin yeniden yapılabileceğini hepimiz gayet iyi biliyoruz. O halde eski/yeni değişmiyor, bu ülkede bulunulan pozisyonu korumak için iktidara yakın olma mantığı yüz yıllardır devam ediyor. Yeri geliyor işini yürütebilmek için bütün bu yollara sapılıyor, yeri geliyor isimler üzerinden bu oyun devam ettiriliyor. Sonuç ise hiç ama hiç değişmiyor olan yine aşağıdakilere oluyor, onlar ise neye uğradıklarını fark edemedikleri için ellerine verilen oyuncaklarla oynamayı sürdürüyorlar.

13 Nisan 2016

ŞEREFİNLE OYNA, HAKKINLA KAZAN

Türkiye’de uzun bir süredir adalet ve onun erdemlerine vurgu yapan kelimelerin anlamlarını yitirdiğine hep birlikte tanıklık ediyoruz. Toplumsal hayatımız içerisinde her geçen gün biraz daha şeref, haysiyet, gurur, onur, hakkaniyet, liyakat gibi kelimelerin içi boşaltılıyor. Öğrendiklerimiz ile yaşadıklarımız arasındaki denge her geçen gün daha çok açılıyor ve çocuklarımıza daha sıkıntılı bir gelecek hazırlamak durumunda kalıyoruz. Spor sahalılarında olup bitenler de bu açıdan pek farklı bir durum arz etmiyor, hatta sık sık oradan toplumsal hayatımıza sirayet eden olumsuzluklara da rastlıyoruz. Galatasaray ile Fenerbahçe arasında oynanan bütün müsabakalar (sadece futbol karşılaşmaları değil) gerilimle ve öfke patlamalarıyla son buluyor. Bu takımlar arasındaki mücadeleler ezeli rekabet boyutunu aşalı çok oldu, yaşananlar ebedi dostun yok edilmesine indirgendi ve yöneticisinden taraftarına kadar herkes ezeli rakibine öfkesini, nefretini kusuyor. Cuma günü Kadınlar Voleybol liginde oynanan karşılaşmada iki takım taraftarları arasında olaylar çıktı, maçın tamamlanabilmesi için tribünler boşaltıldı. Futbol karşılaşmalarına rakip takım seyircisi alınmıyor buna rağmen Çarşamba gecesi oynanan karşılaşmada maç boyunca Galatasaray seyircisi ezeli rakibine yoğun küfürlü tezahüratta bulundu. Hatta maç bitiminde meslektaşları Volkan Demirel’i oturduğu yerden kaldırmaya giden ve maçın en güzel hareketini sergileyen Fernando Muslera’nın uzun zamandır hasret kaldığımız kadirşinas hareketini bile gölgede bırakarak küfürlerini sürdürdüler. Taraftar profilimizin kendisinin küfür etmesini hak olarak gördüğü buna karşın kendisine küfür edildiği zaman ise kendinden geçerek ‘delirmeye’ hakkı olduğu bir kişiliğe büründüğü bir dönemden geçiyoruz. Takımını desteklemeyi önce rakibe, daha sonra hakeme ve istediği gibi oynamadığını düşündüğü durumlarda kendi futbolcularına küfür ederek yapıla-